

زگیل

زگیل، رشد غیر سرطانی پوست است که توسط ویروس پاپیلوماوی (HPV) انسانی ایجاد می گردد. بیش از ۶۰ نوع از این نوع ویروس شناخته شده است .

برخی از انواع HPV منجر به ایجاد زگیل بر روی پوست شما می گردد. زگیل اغلب روی دستها، انگشتان و نزدیک ناخن های شما ایجاد می گردد. انواع دیگر ویروس تمایل به ایجاد زگیل در نواحی دیگر دارند.

زگیل کف پا : این نوع زگیل در کف پا ایجاد می گردد. آنها اغلب توده هایی با رنگ قهوه ای روشن هستند که نقاط کوچک ، عروق خونی منعقد شده می باشند.

زگیل تناسلی : این بیماری یکی از شایعترین بیماری های منتقل شونده جنسی است. آنها ممکن است در ناحیه تناسلی، در ناحیه عانه یا در کانال مقعد ظاهر شوند. در خانم ها ، زگیل تناسلی می تواند به داخل مهبل رشد نماید. زگیل پهن : این نوع زگیل کوچکتر و صافتر از انواع دیگر است آنها عموماً بر روی پوست شما ایجاد می شوند و یا اگر خانم باشید بر روی پای شما ایجاد می گردند. این نوع زگیل در اطفال و نوجوانان شایعتر از بالغین می باشد. زگیل معمولی : اغلب بدون ضرر است و به صورت خودبخود ناپدید می شوند. اما آنها ممکن است ایجاد زحمت کنند و شما نیازمندید که با درمان آنها را بر طرف نمائید. زگیل معمولی ممکن است بعد از درمان دوباره عود نماید و یا به یک مشکل پایدار تبدیل گردد.

علائم و نشانه ها

- ۱- توده کوچک و جوانه مانند
- ۲- به رنگ پوست، سفید، صورتی یا قهوه ای مایل به زرد
- ۳- در تماس ناهموار است.

آنها اغلب حاوی یک یا چند نقطه ریز سیاه هستند که برخی اوقات دانه های زگیل نامیده می شوند. اما در حقیقت عروق خونی منعقد شده می باشند. زگیل معمولی بدون درد است و بالغین جوان و بچه ها به طوم رشایعتری درگیر می شوند.

علل

شما زگیل معمولی را از طریق تماس مستقیم با ویروس کسب می نمائید. مشابه دیگر بیماریهای عفونی، ویروس پاپیلوما دارای انتقال فرد به فرد می باشد. شما هم چنین ویروس را از طریق تماس مستقیم با حوله یا لوازم

شخصی فردی که حامل ویروس است، کسب نمائید. سیستم ایمنی هر فردی پاسخ متفاوتی به ویروس زگیل می دهد، این بدین معنا نیست که هر کسی با ویروس تماس یابد به بیماری مبتلا می گردد. برخی از انواع زگیل (مانند زگیل تناسلی) کاملاً مسری هستند، اما احتمال ابتلا به زگیل معمولی از طریق شخص دیگر بسیار کم است. اگر شما زگیل داشته باشید، می توانید ویروس را به دیگر مناطق بدن خودتان انتشار دهید. اغلب، زگیل از طریق خراش هایی بر روی پوست نظیر یک ریشه ناخن انتشار می یابد. چیدن ناخن ها هم چنین می تواند منجر به ایجاد زگیل بر روی نوک انگشتان و اطراف ناخن شما گردد.

چه زمانی نیازمند مشاوره های پزشکی هستید؟

زگیل معمولی لزوماً نیازمند درمان طبی نمی باشد. بسیاری از آنها خودبخود و یا با مراقبت های در خانه ناپدید می گردند. هر چند درمان فوری توسط پزشک درماتولوژیست احتمالاً از انتشار زگیل به دیگر نقاط بدن شما و یا افراد دیگر را کاهش می دهد. اگر زگیل شما یا فرزندتان علیرغم مراقبت ها، پایدار ماند به پزشک خود مراجعه نمائید. هم چنین اگر زگیل شما دردناک شد، سریعاً به پزشک خود مراجعه نمائید.

عوارض

به علت ریزش ویروس از زگیل، زگیل های جدید به همان سرعتی که زگیل قدیمی ناپدید می شود، ظاهر می شوند. هم چنین زگیل ها باعث عفونت به دیگران می شوند.

درمان

اگر درمان زگیل شما ناموفق باشد، پزشک شما ممکن است یکی از روش های زیر را براساس موقعیت زگیل ها، درجه علائم شما و انتخاب شما پیشنهاد نماید. پزشک عموماً با روش ها کم درد و با تخریب کمتر درمان را آغاز می نماید. به خصوص در افراد جوان.

انجماد (Cryotherapy – Freezing)

پزشک شما ممکن است زگیل را از طریق نیتروژن مایع منجمد کرده، تخریب نماید. این درمان معمولاً زیاد دردناک نیست و اغلب مؤثر است، اگر چه نیازمند به تکرار می باشد. روش انجماد منجر به بروز یک تاول اطراف زگیل می شود، سپس بافت مرده در مدت یک هفته یا بیشتر پوسته پوسته می گردد.

Cantharidin

پزشک شما ممکن است *Cantharidin* (ماده ای که از تاول سوسک مشتق شده است) در درمان زگیل های شما استفاده نماید. این مشتق با دیگر مواد شیمیایی ترکیب گشته و بر روی پوست مالیده می شود. و سپس پوست را پانسمان می نمایند. کاربرد این ماده دردناک است و تاول پوستی ایجاد شده ناراحت کننده است. ایجاد تاول هدف نهائی و مهمی است، تاول زگیل را از سطح پوست بالا می کشد و پزشک می تواند قسمت مرده زگیل را جدا نماید. *(Sugery Minor)* جراحی کوچک

شامل جدا کردن زگیل یا تخریب کردن آن به وسیله سوزن های الکتریکی در پروسه ای به نام جداسازی الکتریکی یا کورتاژ می باشد. هر چند تزریق ماده بی هوشی قبل از جراحی می تواند دردناک باشد و جراحی نیز ممکن است منجر به ایجاد اسکار گردد. در نتیجه جراحی اغلب در درمان زگیل هایی که به دیگر روش های درمانی پاسخ نداده اند به کار می رود.

جراحی از طریق لیزر

این روش گران قیمت است و ممکن است منجر به ایجاد اسکار (جای زخم) گردد. این روش اغلب در درمان زگیل های مقاوم به درمان کاربرد دارد.

دیگر روشهای درمانی

اگر شما زگیل معمولی شدیدی دارید که به درمان های استاندارد پاسخ نمی دهد. پزشک ممکن است شما را به درماتولوژیست جهت درمان های اختصاصی ارجاع دهد. این درمان ها شامل تزریق بلئومایسین در زگیل می باشد که ویروس را از بین می برد. این دارو به صورت سیتامیک و با دوز بالاتری نسبت به دوز درمانی زگیل جهت درمان سرطان مصرف می شود.

یک درماتولوژیست ممکن است ایمنی درمانی را انتخاب نماید. در این روش سیستم ایمنی طبیعی شما در مبارزه با زگیل کنترل می شود.

یکی از داروهای ایمنی درمانی است که در درمان زگیل های تناسلی کاربرد دارد اما به طور موفقی در درمان زگیل های معمولی نیز به کار می رود. به نظر می رسد این کرم تجویزی پاسخ ایمنی پوست را نسبت به زگیل افزایش می دهد و در نتیجه منجر به مرگ زگیل می گردد.

ریشه کنی کامل یک زگیل معمولی می تواند سخت باشد، به خصوص هنگامی که اطراف یا زیر ناخن شما ظاهر شود. زگیل های جدید بعد از درمان ظاهر می شوند. در این موارد بیشتر از یک درمان یا روش درمانی جهت رفع مشکل لازم است.

پیشگیری

- اجتناب از لیف زدن، شانه کردن یا اصلاح نواحی مبتلا به زگیل به منظور جلوگیری از انتشار ویروس.
- اجتناب از کاربرد ناخن گیر فرد آلوده به زگیل
- اجتناب از خوردن ناخن، اگر اطراف ناخن شما زگیل وجود دارد.
- اجتناب از کندن زگیل ها. کندن زگیل ها منجر به انتشار ویروس می گردد. بر روی زگیل فرزندان یک پانسمان چسبنده قرار دهید تا از کندن زگیل جلوگیری نمائید.
- دستان خود را در صورت امکان خشک نگاه دارید، زیرا کنترل زگیل ها در یک محیط مرطوب بسیار مشکل است.
- بعد از تماس با زگیل دست خود را با دقت بشویید.

مراقبت شخصی

به جز نقص سیستم ایمنی و دیابت، مراقبت شخصی و درمان زگیل های معمولی عبارتند از: *سالیسیلیک / اسید*: این داروی زگیل در داروخانه ها موجود می باشد. شما می توانید با استفاده این دارو زگیل را در خانه درمان نمایید و ممکن است پزشک از شما بخواهد قبل از انجماد یا سایر درمان ها این دارو را مصرف نمایید. برای زگیل معمولی به دنبال یک محلول یا پانسمان محتوی سالیسیلیک ۱۷ درصد باشید. این محصولات نیازمند مصرف روزانه می باشند که اغلب برای چند هفته به طول می انجامد. برای حصول بهترین نتیجه : زگیل خود را قبل از مصرف محلول یا پانسمان به مدت ۱۵ تا ۲۰ دقیقه در آب گرم قرار دهید و پوست مرده را از طریق یک سوزن یا ناخن گیر جدا نمایید. فقط مراقب باشید، اسید موجود در این محصولات می تواند به پوست نرمال صدمه رسانده، منجر به تحریک پوستی گردد. اگر شما باردار هستید، قبل از مصرف یک محلول اسیدی با پزشک خود مشاوره نمایید.

Duct tape

در مطالعه منتشر شده در اکتبر ۲۰۰۲، روش درمانی *Duct tape* در از بین بردن زگیل بسیار مؤثرتر از روش انجماد معرفی شد. در این مطالعه، فردی با کاربرد این روش، زگیل های خود را با *Duct tape* به مدت ۶ روز پوشانده بود. بعد از برداشتن نوار، زگیل های خود را در آب غوطه ور کرده و سپس زگیل ها را به آرامی به سنگ پا می ساید. این فرآیند را به مدت ۲ ماه و تا زمانی که زگیل ها ریشه کند شوند ادامه داد. محققان چنین فرض می کنند که این روش درمانی نامتعارف از طریق تحریک زگیل و پوست اطراف آن، سیستم ایمنی فرد را در مقابله با زگیل تقویت می نماید. به نظر می رسد. این روش درمانی مخصوصاً در درمان کودکان مناسب است. زیرا روش انجماد در کودکان دردناک بوده و در مقابل آن مقاومت می شود. اگر زگیل های شما عود کننده باشند، ممکن است پزشک شما کاربرد *Duct tape* و سالیسیلیک اسید را به شما توصیه نماید.